

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

Tal

**Bryssel den 5 november 2014
ECA/14/48**

Tal av Vítor Caldeira, ordförande för Europeiska revisionsrätten

Presentation av årsrapporterna för 2013

Europaparlamentets budgetkontrollutskott

Bryssel den 5 november 2014

Det talade ordet gäller.

ECA Press

Damijan Fišer – Pressekreterare

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxemburg

Tfn +352 4398-45410 Mobil +352 621552224

E-post: press@eca.europa.eu Twitter: [@EUAuditorsECA](https://twitter.com/EUAuditorsECA) Youtube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA) www.eca.europa.eu

Fru ordförande.

Ärade ledamöter.

Det är en ära att få presentera revisionsrättens årsrapport för budgetåret 2013 för Europaparlamentets budgetkontrollutskott.

Revisionsrätten är medveten om att den offentliggör sin rapport i en tid av förändring i Europa.

Vi har nya ledamöter i Europaparlamentet, även i budgetkontrollutskottet, och nya ansikten i Europeiska kommissionens ledning.

När det gäller EU:s ekonomiska förvaltning har nya utgiftsprogram och finansiella regler antagits för perioden 2014–2020 som nu måste genomföras och tillämpas korrekt.

Och även om den värsta finansiella och ekonomiska krisen kanske ligger bakom oss måste vi fortfarande använda de begränsade resurserna på bästa sätt.

Revisionsrätten håller på att göra en översiktlig analys av de största riskerna i samband med EU:s ekonomiska förvaltning som bygger på många års erfarenhet av revision.

Och i årets årsrapport om EU-budgeten drar vi även ett antal lärdomar av den ekonomiska förvaltningen under 2013 som kommer att vara till nytta inför de utmaningar som väntar under perioden 2014–2020.

Ärade ledamöter.

Så här i början av den nya utgiftsperioden menar vi i vår rapport att EU:s ekonomiska förvaltning generellt sett fortfarande inte fungerar tillräckligt bra.

EU utnyttjar sin budget men kan fortfarande bli mycket bättre när det gäller hur anslagen används.

EU:s finansförvaltare har inte bara i uppdrag att utnyttja alla tillgängliga resurser utan ska också se till att utgifterna följer EU:s regler och att de ger resultat som är värdefulla för medborgarna.

De ska också kunna redogöra för alla tre sakerna, dvs. att pengarna har utnyttjats, att reglerna har följts och att det förväntade resultatet har uppnåtts.

Det är utan tvekan en svår balansgång. I år varnar vi i vår rapport för riskerna med att inte samtidigt ägna tillräcklig uppmärksamhet åt alla tre aspekterna.

Så hur väl lyckades EU:s finansförvaltare, inom EU och på andra nivåer, med att uppnå resultat under 2013? Och vilka lärdomar kan vi dra?

När det gäller **att utnyttja EU:s finansiella resurser** gjordes, som vi skriver i vår rapport, utbetalningar från EU-budgeten för 2013 på nästan 99 % av det största tillgängliga beloppet för året.

Totalt betalade EU ut över 148 miljarder euro. Det är mer än vad 18 av de 28 regeringarna i medlemsstaterna betalar ut varje år. Och det motsvarar ungefär 290 euro per EU-medborgare.

Utgifterna från EU:s budget för 2013 innebar utbetalningar till miljontals individer och organisationer, däribland jordbrukare, små företag och offentliga organ över hela Europa och i hela världen.

I vår rapport för 2013 drar vi slutsatsen att dessa transaktioner bokfördes och redovisades korrekt i enlighet med internationella standarder för periodiserad redovisning. På samma sätt som vi har gjort sedan programperiodens början 2007.

Med andra ord har vi gjort ett uttalande utan reservation om tillförlitligheten i de EU-räkenskaper för 2013 som kommissionen har upprättat.

Men jag vill uppmana till försiktighet när det gäller två aspekter av **EU:s likviditetsförvaltning** under kommande år.

För det första visar räkenskaperna, trots den höga andelen betalningar, att utestående finansiella åtaganden och andra skulder fortsatte att öka under 2013. I slutet av året låg de på 322 miljarder euro, och beloppet kommer troligen att öka eftersom budgeten för 2014 innebär att mer åtaganden än betalningar ska göras.

Att EU skjuter dessa finansiella förpliktelser framför sig är särskilt bekymmersamt eftersom betalningstaken för första gången förväntas ligga kvar på samma nivå i reala termer under ett antal år.

Mot den bakgrunden är det viktigt att förebygga en potentiell brist på finansiering av EU-program. Därför har revisionsrätten på nytt bland annat rekommenderat att kommissionen utarbetar en långsiktig likviditetsbudget.

För det andra har mycket stora belopp EU-pengar redan placerats i **finansieringstekniska instrument** och kommissionen planerar att använda sådana instrument i ännu större utsträckning i framtiden.

De EU-medel som har placerats i dessa instrument används till att stödja investeringar i projekt genom lån, garantier eller kapital.

Enligt de senaste uppgifterna från kommissionen hade dock endast 37 % av de 8,4 miljarder euro som hade betalats in till finansieringstekniska instrument från 2007 till slutet av 2012 betalats ut till slutmottagare.

Dessutom är dessa instrument komplexa och svåra att rapportera om på ett korrekt sätt, vilket också försvårar den offentliga granskningen.

Därför rekommenderar vi att kommissionen försäkras om att bidrag från EU-budgeten till finansieringstekniska instrument motsvarar verkliga likviditetsbehov och redovisas korrekt.

Ärade ledamöter.

EU-budgeten används. Men ännu en gång har vår revision tydligt visat hur stor del av utgifterna som inte verkställs **i enlighet med reglerna**.

Som fördraget kräver utför vi vår årliga revision så att vi ska kunna lämna en revisionsförklaring om tillförlitligheten i EU-räkenskaperna som även täcker lagligheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna.

Liksom för alla tidigare år i programperioden drar revisionsrätten följande slutsats:

- Inkomsterna 2013 är som helhet korrekta.
- De finansiella åtaganden som gjordes 2013 är också som helhet korrekta.
- Men betalningarna innehåller väsentliga fel.

Vi kom fram till detta framför allt genom att granska representativa urval av inkomst- och utgiftstransaktioner.

Detta tillvägagångssätt gör att vi kan tillhandahålla tillförlitliga uppskattningar av felprocentsatserna för betalningarna som helhet och för de olika utgiftsområdena i budgeten.

Vi uppskattar den mest sannolika felprocenten i betalningarna 2013 till 4,7 %, jämfört med 4,8 % 2012. Som ni vet har den uppskattade felprocenten legat över det vi kallar väsentlighetsgränsen på 2 % för alla år som vi har granskat EU:s räkenskaper.

År 2013 innehöll nästan alla utgiftsområden väsentliga fel. Enda undantaget var de 10,6 miljarder euro som EU använde till sin egen administration.

Våra resultat visar också att fel uppkommer inte bara inom alla områden med driftsutgifter utan även överallt där EU-medel betalas ut.

Men den uppskattade felprocenten är högre inom de områden där ansvaret för förvaltningen av EU-medlen delas mellan kommissionen och medlemsstaterna.

För 2013 var den uppskattade felprocentsatsen 5,2 % för de 80 % av EU-medlen där förvaltningen delas. Inom övriga områden, som främst förvaltas direkt av kommissionen, är felprocentsatsen 3,7 %.

Liksom för 2012 är de två utgiftsområden där det förekom flest fel regionalpolitik och landsbygdsutveckling.

Våra granskningsresultat visar också att tillämpning av internkontrollförfaranden kan göra stor skillnad.

Som vi skriver i rapporten vidtog kommissionen och de nationella myndigheterna olika korrigerande åtgärder avseende fel som de hade konstaterat i de transaktioner som vi granskade. Utan dessa åtgärder hade revisionsrättens övergripande uppskattade felprocenten varit betydligt högre, 6,3 i stället för 4,7 %.

Internkontrollerna skulle dock kunna vara mer ändamålsenliga. Liksom tidigare år hade de nationella myndigheterna tillgång till tillräckligt mycket information för att kunna upptäcka och korrigera många av de fel som vi fann redan innan de begärde ersättning från kommissionen. Inom landsbygdsutveckling till exempel uppskattar vi att detta i princip kunde ha minskat revisionsrättens felprocent från 6,7 till 2,0 %.

Revisionsrätten anser att alla medlemsstater bör vidta åtgärder för att minska antalet fel i EU-utgifterna i sina länder och förbättra kvaliteten på den information som de lämnar om hur deras kontrollsystem fungerar.

Även om det inte är revisionsrättens uppgift som oberoende revisor att kompensera för brister i ledningens rapportering om utgifternas korrekthet är det vår plikt att säga om de siffror som finns tillgängliga på EU-nivå ger en rättvisande bild av den bakomliggande verkligheten.

Som vi säger i vår rapport tyder våra egna resultat på att kommissionen kanske underskattar de faktiska riskbeloppen.

För att kunna få ned felprocentsatserna i någon betydande utsträckning måste kommissionen och medlemsstaterna ta fram bättre information om felen i utgifterna och om de korrigerande åtgärder som de vidtar.

Men det viktigaste är att de tar itu med källan till problemet. Vår rapport pekar på vilken sorts fel de nationella myndigheterna bör titta efter. Vi ger många typiska exempel i rapporten, såsom följande:

- Ett företag begärde ersättning och uppgav sig vara ett litet eller medelstort företag men ägdes i själva verket av ett stort företag.
- De ansvariga för ett flygplatsprojekt gjorde ett tillägg till ett befintligt offentligt upphandlingskontrakt utan att ge andra anbudsgivare möjlighet att lämna anbud.
- En jordbrukare begärde ersättning för permanent betesmark som i verkligheten var helt eller delvis täckt av buskar eller träd.

Dessa exempel visar de huvudsakliga källorna till fel, nämligen

- kostnader, projekt, verksamhet eller stödmottagare som inte är stödberättigande,
- allvarliga överträdelser av reglerna för offentlig upphandling,
- felaktigt redovisade jordbruksarealer.

Finansförvaltare på EU-nivå och nationell nivå bör koncentrera sig på att i första hand förebygga och sedan upptäcka och korrigerar de fel som uppkommer av dessa orsaker. Och de bör hålla i minnet hur viktigt det är att stöd villkor uppfylls och upphandlingsregler följs om man ska kunna garantera att EU:s medel används effektivt och ändamålsenligt för att uppnå politiska mål.

Ärade ledamöter.

Under programperioden 2007–2013 inriktade sig de som förvaltade EU-medel i första hand på att använda de pengar som fanns, i andra hand på att följa reglerna och först efter det – och i relativt liten utsträckning – på att **uppnå resultat** och effekter.

Detta återspeglar ett grundläggande drag i EU:s budgetförvaltning. Handläggare i medlemsstaterna och på EU-nivå står under hårt tryck att använda pengarna eftersom de annars riskerar att förlora dem, men de saknar motsvarande incitament för att uppnå resultat med pengarna.

Följaktligen har förvaltningssystemen på EU-nivå och nationell nivå i första hand utformats för att tillgängliga ekonomiska resurser ska utnyttjas och för att se till att reglerna för att få medel följs, snarare än för att uppnå resultat.

Detta måste ändras om man ska kunna uppnå betydligt bättre resultat. I kapitel 10 i årsrapporten finns många exempel från de 19 särskilda rapporter som revisionsrätten antog 2013 som visar hur en bättre inriktning på resultat skulle kunna förbättra insatserna.

I det sammanhanget välkomnar revisionsrätten kommissionens initiativ för att främja en resultatkultur.

Denna kultur måste bygga på ett uppriktigt åtagande, på EU-nivå och nationell nivå, att uppnå bästa möjliga resultat med begränsade finansiella resurser från EU.

Det är också nödvändigt att det finns rätt incitament för att uppmuntra inriktningen på resultat.

I rapporten erkänner vi den roll som **resultatreserven** kan spela i detta avseende. Men vi vill samtidigt påtala att om den ska vara ett verkligt ekonomiskt incitament för medlemsstaterna måste det på förhand fastställas lämpliga resultatmål och finnas tillförlitlig information om måloppfyllelse.

Vi betonar också att bättre information om uppnådda resultat är en nödvändig förutsättning för att garantera ett mer ändamålsenligt ansvarsutkrävande när det gäller resultat på EU-nivå.

På senare år har ramen för resultatrapportering på EU-nivå utvecklats betydligt, i synnerhet genom kommissionens årliga utvärderingsrapport.

Men revisionsrätten anser att ramen behöver förbättras ytterligare. Särskilt därför att den är alltför splittrad och inte tillräckligt behandlar viktiga aspekter som europeiskt mervärde och uppfyllelsen av målen för Europa 2020-strategin.

Därför lämnar vi tre specifika rekommendationer till kommissionen.

- För det första: föreslå en mer sammanhållen ram för resultatrapportering nästa gång budgetförordningen revideras.
- För det andra: sammanfatta uppfyllelsen av Europa 2020-målen i den årliga utvärderingsrapporten.
- För det tredje: vidareutveckla formerna inom kommissionen för hur man tar ansvar för EU-budgetens bidrag till uppfyllelsen av politiska mål.

Fru ordförande, ärade ledamöter.

Förvaltningen av EU-budgeten skulle kunna – och bör – bli bättre.

Som jag sade inledningsvis är det inte en fråga om att välja mellan att använda pengarna, att följa reglerna och att uppnå resultat. Det handlar om att lyckas med alla tre sakerna samtidigt.

Det handlar också om att göra EU-budgeten mer hanterbar, med tydligare mål och enklare rutiner för hur pengarna används. Det är de viktigaste lärdomarna från budgetperioden 2007–2013, som ni också hittar i den översikt över jordbruks- och sammanhållningsutgifter som vi har gett ut idag.

Som jag hoppas att jag har visat genom presentationen av revisionsrättens årsrapport för 2013 står vi fast vid vårt fulla åtagande att använda vårt revisionsarbete för att hjälpa EU-institutionerna, däribland Europaparlamentet, och medlemsstaterna att använda EU:s pengar på bästa möjliga sätt för att uppnå de resultat som EU-medborgarna med rätta förväntar sig att se.

Tack för uppmärksamheten.